

[Justitsministeren.]

paa, at Anklagemyndigheden vil anvende den Beføjelse, som den her har faaet, til at undlade Tiltale, netop paa den Maade, som jeg forstaaer at det høje Ting gerne ønsker den skal anvendes paa.

Endnu skal jeg svare paa en Forespørgsel, som blev rettet direkte til mig: Om det kunde opnaas, at Soldater eller Politimænd, eller hvem der nu skal staa for Gennemførelsen af de Domme, der bliver afsagt, kan nægte at medvirke ved Fuldbyrdsels af en Dødsdom. Det har for mig ikke været noget Spørgsmaal, thi det staaer for mig som ganske klart paa Forhaand, at det ikke vil blive paalaagt noget Meneske at medvirke ved Fuldbyrdsels af Dommen imod hans Vilje. Det skal ikke give Anledning til nogen Art af Vanskeligheder.

I øvrigt mener jeg, at jeg har Lov til ikke at gaa videre ind paa de fremsatte Bemærkninger, som vedrører Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger vedtaget efter anden Behandling i Gaar. Jeg skal derfor slutte med igen at takke for den baade hurtige og forstaaende Behandling, som begge mine Lovforslag har faaet i dette høje Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg vil gerne opfatte den højtærede Justitsministers Udtalelser angaaende det at nævne Navne fra denne Talerstol derhen, at der ikke laa nogen Kritik i, at der af et Medlem af mit Parti er nævnt to bestemte Navne ved denne Sags anden Behandling. Disse Navne blev nævnt — og med velberaad Hu — som Eksempler paa Folk, der ikke kan falde ind under den Straffelov, vi her behandler. (Afbrydelse: Det er der ingen, der ved!). (Stemmer: Saa vidt vi ved!)... Saa vidt vi ved — naturligvis. Jo, efter det, der foreligger, kan de ikke falde ind herunder. Der er altsaa ikke Tale om noget Angiveri her. Men i øvrigt ønsker jeg at sige, at selvfølgelig er enhver forpligtet til, selv om han er Rigsdagsmedlem, hvis han er vidende om Forhold, han mener er strafbare efter denne nye Straffelov, at anmelde det for

rette Myndighed. Det er ligetil. Rigsdagsmænd kan ikke overlade mulig Anmeldervirksomhed til andre eller til Myndighederne selv. Enhver er naturligvis forpligtet til at anmelde Forhold, som han mener er strafbare — uden at der derover skal lægges et odøst Skær. Det mener jeg simpelt hen er en Borgerpligt. Her blev sagt tydeligt og klart fra et æret Medlem af mit Parti, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at efter hans Anskuelse faldt de Handlinger, der er begaaet af de to Personer, hvis Navne nævntes, ikke inden for — og kunde ikke falde inden for — denne Straffelovs Rammer, og formentlig heller ikke inden for den almindelige borgerlige Straffelovs Rammer. Men han hævdede samtidig, at den Maade, hvorpaa de paagældende har forholdt sig, efter hans Mening — og i øvrigt ogsaa efter min — var af en saadan Art, at den burde diskvalificere dem til at indtage ledende Stillinger i Landet.

Jeg kom ind paa dette nu, bl. a. fordi jeg synes, det vil være rigtigt at faa fastslaaet, at den højtærede Justitsminister ikke har taget Afstand fra, at disse Navne er nævnt, men ogsaa fordi der er en Realitet i selve Sagen. Man har undladt at udvide dette Lovforslags Paragraffer angaaende den høje Minimumsstraf. Det kan der være mange Grunde til, det er Regeringen enig om, og det har Udvalget tilsluttet sig, skønt man maatte vide, at der var et almindeligt Ønske om en Udvidelse, fordi man var klar over, at en hel Del Forhold, som man mente egentlig var strafværdige i Forbindelse med Bedømmelsen af Menneskers nationale Holdning og nationale Gerninger, ikke kunde straffes efter Lovforslagets Bestemmelser. Det er derfor ikke saa helt urimeligt, at man fra denne Talerstol i Stedet for blot i Almindelighed og i Anonymitet at tale om Tingene, siger rent ud, hvad man mener, og nævner de klare og bestemte Eksempler, man har for Øje, hvoraf jo i øvrigt det ene var Offentligheden bekendt. Jeg finder ikke, der er noget som helst anstødeligt eller angribeligt heri, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister heller ikke finder det.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg tror ikke, jeg udtalte nogen Kritik af ærede Medlemmer, som havde Ordet i Gaar — det var i hvert Fald ikke min Mening. Men